

MATERIÁLY

PRIVILÉGIÁ PRE OPPIDUM HRONSKÝ BEŇADIK Z ROKOV 1680 A 1714

Tomáš TANDLICH

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre
Filozofická fakulta
Katedra histórie
Hodžova 1
949 01 Nitra
ttandlich@ukf.sk

TANDLICH, Tomáš. The Privilege Charters for the Town of Hronský Beňadik of the Years 1680 and 1714. The privilege charters for the town of Hronský Beňadik from 1680 and 1714 are the ground base for the legal status of this sort of settlement. The first one contains the right to organize the four free markets in the town of Hronský Beňadik from the year 1680, which was issued by the German Emperor and the Hungarian King Leopold the First of Habsburg. The second confirms the diplomatic falsum of the year 1217 and was issued by the King Charles the Third.

Kľúčové slová: Privilégium; diplomatické falzum; jarmok; oppidum; dávky;

Keywords: Privilege; Diplomatic falsum; Free market; Self Governing Town; Financial duties;

Benediktínsky kláštor v Hronskom Beňadiku patrí medzi naše najväčšie a najstaršie cirkevné inštitúcie. Jeho zakladacia listina sa datuje do roku 1075, pričom jej text je známy až z mladších listín. Najviac fálz sa týkalo majetku kláštora, ktorého najväčšia časť ležala na území bývalej Tekovskej stolice. Jeho sídlo Hronský Beňadik získalo viacero privilégií, ktoré zvýraznili jeho postavenie ako sídla kláštora a ekonomického centra majetkov konventu na prelome 17. a 18. storočia. Prvým dokumentom je trhové a jarmočné privilégium od cisára a kráľa Leopolda I. pre oppidum Hronský Beňadik z 8. februára roku 1680¹. Mestečko Hronský Beňadik získalo práva na 4 jarmoky na Turice, na deň Obrátenia svätého Pavla (25. 1.), svätého Benedikta opáta (21. 3.), a na poslednú stredu po dni svätého Egídia opáta (1. 9.). Podľa potreby sa jarmoky mohli konať aj počas dní

¹ Maďarský štátny archív (ďalej MŠA), Krajinský archív, fond (ďalej f.) Uhorská kráľovská kancelária, Kráľovské knihy, zväzok č. 16, s. 60 [online]. Dostupné na internete: <<http://archives.hungaricana.hu/hu/libriregii/view/9725/?pg=293&bbox=1169%2C-2109%2C3048%2C-1000>>; cit. 29. 2. 2016. Prepis textu je v prílohe: Dokument č. 1.

pred a po týchto dátumoch. Tento dokument sa zachoval v jednoduchom odpise v Kráľovských knihách, ale ide o hodnoverný dokument, ktorý nie je falzom, ale odrazom hospodárskeho významu mestečka Hronský Beňadik koncom 17. storočia. Trhové právo udelil tomuto sídlu už kráľ Ľudovít I. Veľký na žiadosť opáta konventu v Hronskom Beňadiku Sigfrida (Sefred), pričom išlo o povolenie na konanie týždenného trhu v pondelok pre dedinu Petend, ktorá ležala na území neskoršieho oppida a patrila tomuto kláštoru, dňa 11. júna roku 1347.²

Zaujímavosťou v ekonomike tohto sídla je aj veľký okov používaný v mestečku Hronský Beňadik na vyberanie desiatku a deviatku z vína. Notár konventu kláštora Ján Imrich Rosa vypracoval pre decimátorov, krčmárov a úradníkov na panstve poriadok na používanie okovu v roku 1658. V krčme sa používal 64-holbový bratislavský alebo uhorský okov (54,2976 l), v kláštore 72-holbový okov prebendárov (61,0848 l) a v mestečku Hronský Beňadik 48-holbový okov alebo urna (40,7232 l na výber naturálnej renty z vína).³

Moja práca si kladie za cieľ priblížiť okrem predošlého privilégia aj listinu pre oppidum Hronský Beňadik z 2. decembra roku 1714, ktorá sa tiež zachovala v jednoduchom odpise v Kráľovských knihách.⁴ Jej jadrom je údajná listina kráľa Ondreja II. z roku 1217, ktorá získala pozíciu hodnoverného dokumentu vďaka viacerým neskorším konfirmáciam, medzi ktoré patrí aj dokument z roku 1714. Mestečko Hronský Beňadik bolo sídlom kláštora, ale aj významnou súčasťou jeho majetkového celku. Konvent v Hronskom Beňadiku získal majetkové donácie okrem svojho okolia v Tekovskej stolici aj v Nitrianskej, Komárňanskej, Ostrihomskej, Hevešskej, Tolnianskej, Biharskej, Čongrádskej, Solnockej, Békešskej, Tordianskej a Peštianskej stolici.⁵

Kláštor mal vzhľadom na svoj rozsiahly majetok zachovaných len málo hodnoverných listín z 13. a 14. storočia, a to napriek častým sporom najmä s Ostrihomským arcibiskupstvom. Konfirmácie zakladajúcej listiny uhorského kráľa Gejzu I. z roku 1075 od jeho nástupcov Štefana II. z roku 1124 a Ondreja II. z roku 1217 sú považované za falošné, pretože úplný text dokumentu z roku 1075 sa nezachoval.⁶

Mestečko Hronský Beňadik malo svojho priameho predchodcu v staršej osade Petend s farským kostolom svätého Egídia. Táto lokalita sa spomínala v prvom pápežom potvrdenom súpise majetkov z roku 1209, ktorý je považovaný

² ...quam eciam ad instantem petitionem religiosi viri fratris Sefredi, abbatis monasterii eiusdem sancti Benedicti de iuxta Goron, volentes villam seu possessionem eisdem monasterii, Petend vocatam, prope idem monasterium existentem ampliari et populorum seu iobagionum multitudine decorari, forum ad eandem villam dedimus de benignitate et libertate regia et ipsum forum feria secunda singulis septimanis annuimus celebrandum.... Prevzaté z JUCK, Ľubomír. Výsady miest a mestečiek na Slovensku (1238 - 1350) I. Bratislava: Veda, vydavateľstvo SAV, 1984, s. 147, č. 187.

³ HÚŠČAVA, Alexander. Poľnohospodárske miery na Slovensku. Bratislava: Slovenská akadémia vied, 1972, s. 151.

⁴ MARSINA, Richard. Štúdie k slovenskému diplomatáru I. Druhá časť: Obdobie od roku 1000 do roku 1235. In Historické štúdie 18, 1973, s. 68.

⁵ JUCK, Ľubomír. Majetky hronskobeňadického opátstva do r. 1235. In Historické štúdie 18, 1973, s. 122.

⁶ MARSINA, ref. 4, s. 65.

za naj dôveryhodnejší dokument, pretože nebol interpolovaný, ani falšovaný. Názov Petend sa možno spomínal aj v pôvodnej neinterpolovanej verzii listiny z roku 1075. Toto meno sa uvádza v prameňoch až od roku 1423, ale už od roku 1366 sa používali paralelne názvy Petend a Svätý Beňadik (*Zenthbenedek*). Osada Petend sa ale mohla dostať do súpisu z roku 1209 aj ako samozrejímavý majetok kláštora, kde stálo jeho sídlo.⁷ Hronský Beňadik ako lokalita patrila konventu až do roku 1565, pričom nemal počas sledovaného obdobia iných vlastníkov.⁸ Kláštor získal ďalšie donácie v rokoch 1158, 1164 a 1225.⁹ Súpis majetku sú ďalej z rokov 1489, keď konvent protestoval proti neoprávnenému zabratiu svojho vlastníctva, ako aj z roku 1565, čo bolo obdobie zániku kláštora a panovník daroval jeho majetok Ostrihomskej kapitule.¹⁰

Privilégium, ktoré mal obyvateľom mestečka Hronský Beňadik udeliť uhorský kráľ Ondrej II., je diplomatickým falzom.¹¹ Panovníka o jeho vydanie mal požiadať opát tamojšieho kláštora Tomáš. Listina od Ondreja II. z 13. júna roku 1217 sa považuje za falošnú aj preto, že udelenie oslobodenia od dávok a poplatkov panovníkovi prisťahovalcom na majetky kláštora v Hronskom Beňadiku podľa vzoru hostí v Budíne, v Pešti a v Stoličnom Belehrade nie je možné považovať za hodnoverné v období vzniku tohto dokumentu. Národnosti ako Sasi, Maďari a Slováci sa neuvádzali v období prvej tretiny 13. storočia, pričom ani platba pôvodne kráľovských príjmov hronskobeňadickému kláštoru ako zemepánovi od nových obyvateľov nezodpovedala v roku 1217 skutočnosti. Územie okolo kláštora malo byť osídlené novými obyvateľmi, o čom svedčilo aj to, že dávky by platili títo obyvatelia kláštora, nie panovníkovi. Miesto, kde leží dnešný Hronský Beňadik, bolo uvedené aj v listine z roku 1075. Ležalo okolo kláštora ako jeden z jeho majetkov v Tekovskej stolici.¹² Práva sa pravdepodobne mali vzťahovať na obyvateľov celého panstva konventu. Tieto práva boli prvý raz udelené až prisťahovalcom v Budíne v roku 1244.¹³

Text listiny z roku 1217 je z diplomatického hľadiska vyhotovený veľmi precízne. Úvod a záver listiny, ako aj jej koroborácia vychádzali pravdepodobne z inej

⁷ IVANIČ, Peter. Majetky opátstva v dnešnom Hronskom Beňadiku v rokoch 1075 a 1209. In *Studia Historica Nitriensia*, 2015, roč. 19, č. 1, s. 78-85.

⁸ JUCK, ref. 5, s. 124.

⁹ JUCK, ref. 5, s. 122-123.

¹⁰ JUCK, ref. 5, s. 123.

¹¹ MARSINA, Richard. *Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae*. Tomus 1. Bratislava: Vydavateľstvo SAV, 1971, s. 178, č. 227. Tiež: FEJÉR, Georgius. *Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis*. Tomi III. Vol. 1. Budae: Typis Typogr. Regiae Universitas Ungaricae, 1829, s. 196-197 [online]. Dostupné na internete: <http://library.hungaricana.hu/en/view/KozMagyOkmanyarak_Codex_Diplomaticus_Tom_3_vol_1/?pg=195&layout=s>; <http://library.hungaricana.hu/en/view/KozMagyOkmanyarak_Codex_Diplomaticus_Tom_3_vol_1/?pg=196&layout=s>; cit. 29. 2. 2016. Tiež: GÁRDONYI, Albert. *Budapest történetének oklevelés emlékei*. *Monumenta diplomatica civitatis Budapest*. Csánky [!] Dezső gyűjtését kiélesztette és sajtó alá rendezte Gárdonyi Albert I. (1148-1301). Budapest: A Székesfőváros kiadása, 1936, s. 15-16 [online]. Dostupné na internete: <http://library.hungaricana.hu/hu/view/KozMagyOkmanyarak_budapest/?pg=38&layout=s>; <http://library.hungaricana.hu/hu/view/KozMagyOkmanyarak_budapest/?pg=39&layout=s>; cit. 29. 2. 2016.

¹² JUCK, ref. 5, s. 123-124.

¹³ MARSINA, ref. 4, s. 67.

pravej listiny Ondreja II. *Arenga Munificentiae regalis Immensitas* je typická pre listiny tohto panovníka.¹⁴ Falošným je najmä obsah dispozície, kde okrem udelenia veľmi rozsiahlych výsad obyvateľom na majetkoch hronskobeňadického konventu v podobe oslobodenia od kráľovských dávok je nepravdebodobným aj uvádzanie národností v roku 1217. Vznik falza je možné približne vložiť skôr do obdobia prvej štvrtiny 14. storočia, aj keď teoreticky tu prichádza do úvahy aj obdobie po roku 1244, teda po udelení mestských výsad Budínu od kráľa Belu IV. Narácia a dispozícia dokumentu mohli, ale aj nemuseli, čerpať z inej pravej listiny kráľa Ondreja II. Ďalšie confirmácie sú z druhej polovice 16. a zo začiatku 18. storočia, keď sa už táto listina chápala ako výsadná pre oppidum Hronský Beňadik.¹⁵ Najstaršia confirmácia listiny Ondreja II. pochádza od Karola Róberta z Anjou, ktorú vydal na žiadosť hronskobeňadického opáta a kráľovského kaplána Ladislava dňa 18. marca roku 1328.¹⁶

Z diplomatického hľadiska ide pri listine z roku 1714 o viacnásobnú confirmáciu pôvodného privilégia kráľa Ondreja II. z roku 1217 pre hostí na majetkoch hronskobeňadického opátstva. Samotný dokument z roku 1714 má základ v texte confirmácie tranzumtu Tekovskej stolice z roku 1566. Prefekt panstva konventu kláštora Hronský Beňadik Michal Kapornoky predložil podžupanovi a štyrom slúžnym a prisažným prísediacim sedrie Tekovskej stolice v roku 1566 na potvrdenie privilégium od cisára Ferdinanda I. zo dňa 20. 2. 1550 o confirmácii listiny Ondreja II. o rovnakých právach pre obyvateľov mestečka Hronský Beňadik

¹⁴ MARSINA, ref. 4, s. 68.

¹⁵ MARSINA, ref. 4, s. 70 - 71.

¹⁶ Carolus Dei gratia, Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Rame, Seruiae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque Rex, Princeps Salernitanus, et honoris ac montis S. Angeli Dominus. Omnibus Christi fidelibus, praesentibus et futuris, praesentium notitiam habituris, salute in eo, in quo resident sempiternae salutis incrementa. Ne quid plenitudinis desit operibus pietatis, expedit, ut principis Praesidentis benigna consideratione opus bonum ad diuinum cultus incrementum concessum, stabilitate perpetua fulciat et confirmet. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire: quod vir religiosus Fr. Ladislaus, Abbas monasterii S. Benedicti de iuxta Gron, Capellanus noster fidelis, nostro conspectui praesentavit quoddam privilegium Domini Andreae, quondam illustris regis Hungariae, Atavi nostri charissimi, felicitis recordationis, super libertate gratia, populorum dicti monasterii, per dictum regem salubriter concessa, confectum et habitum petens humiliter et denote, ut ipsum privilegium ratum habere, acceptare, renouare et nostro dignemur privilegio confirmare; cuius tenor talis est: In nomine S. Trinitatis, Andreas (v. ad. an. 1217). Itaque nos diligent sollicitudinis intuitu praescriptum privilegium Domini Andreae Regis praedicti iustum fore et salubriter concessum, reperientes et videntes, cupientes quoque et nobis ex debito incumbere aestimantes, ut nostris temporibus, quibus per Dei clementiam solito sublimati regiminis regni feliciter praesidemus, ea, quae pro quiete religiosae conversationis sunt disposita, pacifica permaneant, dictum privilegium etc. Datum per manus discreti viri, Magistri Andreae, Praepositi Ecclesiae Albensis, etc. Anno Domini MCCCXXVIII. Quinto decimas kal. Aprilis. Regni nostri anno similiter vigesimo octavo L.S. pendentis. Prevezaté z: FEJÉR, Georgius. Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Tomi VIII. Vol. 3. Budae: Typis Typogr. Regiae Universitas Ungaricae, 1832, s. 291-292 [online]. Dostupné na internete: <http://library.hungaricana.hu/en/view/KozMagyOkmanyarak_Codex_Diplomaticus_Tom_8_Vol_3/?pg=290&layout=s>, <http://library.hungaricana.hu/en/view/KozMagyOkmanyarak_Codex_Diplomaticus_Tom_8_Vol_3/?pg=291&layout=s>; cit. 29. 2. 2016. Tiež: MARSINA, ref. 4, s. 68-69.

ako mali hostia v Pešti, Stoličnom Belehrade a Budíne z roku 1217.¹⁷ Listina bola vyhlásená podžupanom Jurajom Simonyim a štyrmi slúžnymi na zasadnutí generálnej kongregácie Tekovskej stolice v roku 1566 v mestečku Topolčianky vo štvrtok pred nedeľou Cantata (9. 5.). Stolica potvrdzovala platnosť tranzumtu Bratislavskej kapituly z roku 1559 potvrdeného hodnoverným miestom v Hronskom Beňadiku v roku 1565. Listinu cisára a kráľa Ferdinanda I. z 20. februára roku 1550 potvrdila na žiadosť zástupcu obyvateľov Hronského Beňadika Jána Ohleera Bratislavská kapitula 30. januára roku 1559.¹⁸ Richtár mestečka Juraj Kys a tamojší obyvatelia požiadali o confirmáciu tejto listiny kláštor v Hronskom Beňadiku, ktorý im ju potvrdil dňa 2. decembra roku 1565.¹⁹ Podstatou bola skutočnosť, že celá komunita mestečka ostala v panovníckej jurisdikcii a dávky mali platiť nie do kráľovskej pokladnice, ale svojmu zemepánovi, ktorým bola Ostrihomská kapitula. Táto inštitúcia vykonávala aj právomoci hodnoverného miesta pôvodného benediktínskeho kláštora v Hronskom Beňadiku. Juraj Prachár a Michal Zelyesko ako prisažní mestečka Hronský Beňadik požiadali svojho zemepána kláštor v Hronskom Beňadiku ako v sobotu po druhej nedeli po sviatku Epiphaniarum roku 1703 (19. 1.) o potvrdenie confirmačnej listiny Tekovskej stolice z 9. mája roku 1566. Generálna kongregácia Tekovskej stolice vydala potvrdenie privilégia o výsadách obyvateľov Hronského Beňadika v roku 1703.²⁰ Kráľ Karol III. confirmoval tento tranzumt hodnoverného miesta konventu v Hronskom Beňadiku 2. decembra roku 1714 pre richtára, prisažných a celú obec mestečka Hronský Beňadik v Tekovskej stolici.²¹

Text pôvodného dokumentu získal na dôveryhodnosti práve tým, že bol confirmovaný v rokoch 1550, 1559, 1565, 1703 a 1714 hodnovernými miestami v Hronskom Beňadiku, Bratislavskou kapitulou, Ferdinandom I., Karolom III. a Tekovskou stolicou. Falošná listina sa postupne považovala za pravú, aj keď sa jej pôvodný text stále musí považovať za diplomatické falzum. Tento dokument spolu s listinou o udelení jarmočných výsad mestečku Hronský Beňadik z roku 1680 predstavuje podľa môjho názoru zaujímavý dôkaz o výsadách zemepanského mestečka na prelome 17. a 18. storočia. Zemepanské mestecká mali práve v uvedenom období nezastupiteľné miesto v spoločenskej štruktúre a ekonomike

¹⁷ Civium et inhabitatorum Oppidi Sancti Benedicti Domini Andrea Regis.

¹⁸ WENZEL Gusztáv. Árpádkori új okmánytár. Codex diplomaticus Arpadianus continuatus. VI. 890-1235. Pest: Eggenberger Ferdinánd M. Akadémiai. Könyvtárosnál, 1867, s. 572, č. 358 [online]. Dostupné na internete: <http://library.hungaricana.hu/hu/view/KozMagyOkmanytar_ArpadkoriOkmanytar_06/?pg=607&layout=s>; cit. 29. 2. 2016.

¹⁹ MŠA, Krajinský archív, f. Archív kráľovskej pokladnice, č. DL-DF 93 [online]. Dostupné na internete: <<http://archives.hungaricana.hu/en/charters/view/1175/?query=WJEL%3D%28%-22Kincst%C3%A1ri%20lev%C3%A9lt%C3%A1rb%C3%B3%20%28E%29%22%29&pg=0&bbox=-2250%2C-5702%2C7988%2C-26>>; cit. 29. 2. 2016. Prepis dokumentu je v prílohe: Dokument č. 4.

²⁰ Štátny archív v Nitre, f. Tekovská župa, Kongregačné spisy, rok 1703, fasc. 4, no. 10. Prepis dokumentu je v prílohe: Dokument č. 3.

²¹ MŠA, Krajinský archív, f. Uhorská kráľovská kancelária, Kráľovské knihy, zväzok č. 30, s. 401-403 [online]. Dostupné na internete: <<http://archives.hungaricana.hu/en/libriregii/view/15854/?pg=205&bbox=-305%2C-2003%2C3313%2C3>>; <<http://archives.hungaricana.hu/en/libriregii/view/15854/?pg=206&bbox=-305%2C-2003%2C3313%2C3>>; cit. 29. 2. 2016. Prepis dokumentu je v prílohe: Dokument č. 2.

šľachtických a cirkevných panstiev na území dnešného Slovenska ako súčasti bývalého Uhorska v danom časovom úseku našich dejín. Prepisy jednotlivých dokumentov uvádzam v prílohe za textom.

PRÍLOHY

Dokument č. 1: Privilégium na usporiadanie jarmokov pre mestečko Hronský Beňadik od Leopolda I. zo dňa 8. 2. 1680

NOS LEOPOLDUS ETC. Memoriae commendamus tenore praesentium Significamus quibus expedit universis. Quod nos cum ad humillimam Supplicationem fidelium nostrorum Venerabilis Capituli Ecclesiae Metropolitanae Strigoniensis pro parte providorum Judicis et Juratorum coeterorumque Civium et Inhabitatorum Oppidi ejusdem Capituli Sancti Benedicti de juxta Gron vocati inque Comitatu Barsiensi existente habito apud Maiestatem nostram factam tum vero pro uberiori dicti Regni nostri Hungariae, sed et Incolarum atque Inhabitatorum Oppidi ejusdem S. Benedicti commodo ac utilitate illud gratiose annuendum et concedendum duximus, ut videlicet Nundinae Liberae Seu Fora annualia in Festivitatibus. Unae quidem Conversionis Sancti Pauli Apostoli hoc est vigesima quinta Januarij, alteriae item Sancti Benedicti Abbatis vigesima prima diebus Mensis Martij, Tertiae Feria pariter tertia Pentecostes et quartae demum proxima post festum Sancti Aegidij Abbatis et Martijris in diem primam Septembris incidentis alijsque diebus ipsas Festivitates et attactam Feriam ac Dominicam praecedentibus et immediate Subsequentibus ad id necessarijs aptis et sufficientibus cum libera, duobus Singulos memoratos generalium Nundinarum Terminos praecedentibus diebus pecorum omnis generis et speciei divenditione et coemptione anticipate instituenda omni anno et omnino sub ysdem Libertatibus et Praerogativis quibus Nundinae liberae seu fora annualia Liberarum Civitatum nostrarum, aut reliquorum Oppidorum Villarumque celebrante in praescripto etiam Oppido S. Benedicti de juxta Gron perpetuo celebrari possint ac valeant. Imo concedimus et annuimus praesentium per vigorem, absque tamen praejudicio Nundinarum seu fororum annualium liberorum quorumcunque locorum circumvicinorum. Quocirca Vos omnes et singulos Mercatores et Institores ac Forenses homines et Viatores quoslibet harum serie assecuramus, affidamus et certificamus, quatenus ad predictas Nundinas seu fora annualia libera per nos prementionato Oppido S. Benedicti de juxta Gron praemisso modo perpetuo celebrari commissa et concessa cum omnibus mercantijs, rebusque et Bonis vestris libere, secure et absque omni pavore seu formidine personis, Bonorumque et Mercantiarum Vestrarum veniatis, properetis et accedatis peractisque ibi negotiationibus Vestris omnibus iterum ad propria aut quae malveritis loca redeatis, salvis semper personis atque rebus vestris sub nostra protectione et tutela speciali permanentibus et hoc volumus per fora et alia loca publica ubique palam facere proclamari. Presentium autem quas Secreto Sigillo pro quo ut Rex Hungariae utimur impediti communiri fecimus. Post cum lecturam iterum reddi jubemus presentatam. Datum in Regia arce nostro Pragensi die 8 Mensis Februarij Anno Domini Millesimo Sexcentesimo octoagesimo. Regnorum nostrorum Romani 22, Hungariae et Reliquorum 25, Bohemiae vero anno 24.

Dokument č. 2: Konfirmácia výsadnej listiny pre mestečko Hronský Beňadik od Karola VI. zo dňa 2. decembra roku 1714

Nos Carolus Sextus etc. Memoriae commendamus etc. Quod nominibus et in Personis fidelium nostrorum Judicis, Juratorumque Civium et Inhabitorum ac totius comunitatis Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron in Comitatu Barsiensi existente habitam exhibitae sint Nobis et praesentatam certae quadam Litteram Fidelium pariter nostrorum Honorabilium Conventus Ecclesiae pariter S. Benedicti de iuxta Gron in symplici Papyro formaque Libelli confectae ac ex uno Termine constantos, Sigilloque eiusdem usitato et authentico ab intus in inferiori earundem margine impressione communitae feria 6ta proxima ante Dominicam Secundam Epiphaniarum in Anno Domini 1703 suo modo emanatae alias quasdam ViceComitis et quattuor Judicem Nobilium suprafati Comitatus Barsiensis una cum pluribus eiusdem Comitatus Nobilibus Sedis eorundem Iudiciariae Juratis Assessoribus feria quinta proxima ante Dominicam Cantate Anno Domini 1566 in Loco Solito Kis Tapolcsan videlicet nuncupate foro Tribunali eo tum confidentium Transumptionales certarum quarundam Sacratissimi quondam Principis ac Domini Ferdinandi Romanorum ibidem et Hungariae Regis confirmationalium Serenissimi condam Principis Dominis Andreae Regis Hungariae super certae praerogativae et libertatis jure quo hospites in Pesto, Alba et Buda commorantes perfruebantur, non secus omnium pro ut rerum et commoditatum, quae ad Regiam Jurisdictionem pertinent, tam in Tributis, quam descensibus, aliisque debitis quae in Regno solent et possent emergere eos Incolis Terrae Monasterii Sancti Benedicti de iuxta Gron praestari solitarum ac ad Regiam Jurisdictionem quoquomodo pertinentium saepefatae Ecclesiae Sancti Benedicti modis formis et exceptionibus ibidem uberius denotatis irrevocabiliter facta concessione coram suprafata Sede Iudiciaria per Michaelem condam Kapornoky Praefectum eo tum Ecclesiae Sancti Benedicti in defensionem iurium memorati Oppidi Sancti Benedicti producertarum et exhibitarum in se continentes tenoris infrascripti supplicatum itaque extitit Maiestati nostrae nominibus et in personis dictorum Judicis et Juratorum, coeterorumque Civium et Inhabitorum praefati Oppidi Sancti Benedicti, quatenus easdem Litteras Transumptionales confirmationales et Privilegiales ac omnia et singula in eisdem contenta, ratas, gratas et accepta habente, litterisque nostri itidem Privilegialibus inseri et inscribi facientes acceptare, approbare, roborare, ratificare, ac pro eisdem Iudice et Juratis coeterisque universis Incolis et Inhabitoribus antelati Oppidi Sancti Benedicti, ipsorumque posteris et successoribus vestris innovando perpetuo valituras gratiosa confirmare dignemur. Quarum quidem litterarum tenore sequitur hunc in modum. Nos Conventus Ecclesiae Sancti Benedicti de iuxta Gron Damus pro memoria per praesentes significant quibus expedit universis. Quod Prudentes ac Circumspecti Georgius Prachar et Michael Zelyesko Privilegiati huius Oppidi Sancti Benedicti Jurati cives et inhabitatores tam suo quam reliquorum Judicis et Juratorum Civium ac totius deinceps Communitatis antedicti Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron nostram personaliter venientes in praesentiam exhibuerunt et praesentaverunt nobis certos Litteras suas Privilegiales a Divis condam Regibus sibi et praedecessoribus suis benigne elargitas, coramque huius ei Incltyti Comitatus Barsiensis

tota Universitate Dominorum Magnatum, Praelatorum et Nobilium, sub Generali Congregatione feria 5ta proxima ante Dominicam Cantate in Anno 1566 dudum transacto praeterito in Kis Tapolcsan celebrata productas perlectas per modumque et formam transumptionalitem sub sigillo praelibati Comitatus Barsiensis confectas et emanatas petentes Nos debita cum instantia, quatenus nos easdem Literas Privilegiales transumptionales de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali praesentis Literis nostris inseri et inscribi faciendo sub sigillo istius Conventus nostri usitato et authentico extradare vellemus. Quarum quidem literarum tenor per omnia is est. Nos Georgius de Simonyi Vice Comes et quattuor Judices Nobilium Comitatus Barsiensis. Memoriae commendamus. Quod cum Nos feria quinta proxima ante Dominicam Cantate una cum pluribus eiusdem Comitatus Barsiensis Nobilibus Sedis nostrae Judiciariae Juratis Assessoribus, pro faciendo moderatino Iudicio coram nobis causarentium in Kis Tapolchan loco scilicet nostro solito pro Tribunali consedissemus more Reverendimus Michael Kapornoky Praefectus Ecclesiae Sancti Benedicti de iuxta Gron e medio aliorum causantium nostram exurgens in praesentiam in defensionem Jurium Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron exhibuit et praesentavit nobis Literas quarum tenor talis est: Nos Ferdinandus Divina favente clementia Romanorum, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, semper Augustus, infans Hispaniarum, Archidux Austrae, Dux Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carniolae, Marchio Moraviae, Dux Luxemburgae, ac Superioris et Inferioris Silesiae et Vittembergae et Thecae, Princeps Sueviae, Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi et Goritiae, Landgravius Alsatiae, Marchio Sacri Romani Imperii supra Anasum Burgoviae et Superioris et Inferioris Lusatiae, Dominus Marchiae Sclavonicae, Portus Naonis et Salinarum etc.: Memoriae commendamus etc. Quod pro parte et in personis Cicumspectorum Civium et Inhabitorum Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron exhibita sunt Nobis et praesentatae quaedam Literae Serenissimi quondam Principis Domini Andreae Regis Hungariae Praedecessoris nostri bonae memoriae in pargameno Privilegialiter confectam Sigilloque eius pendenti communitae super certis libertatibus et imunitatibus cuiuscunque Nationis Hominibus Saxonibus Videlicet, Hungaris, Sclavis et aliis qui ad Terram Monasterii Sancti Benedicti de Gron commorantes causa convenissent vel convenire vellent. Datis emanata tenoris infrascripti supplicationem itaque est Maiestati nostrae pro parte praefatorum Civium et Inhabitorum eiusdem Oppidi Sancti Benedicti humiliter ut easdem literas ac omnia et singula in eisdem contenta, ratas, gratas et accepta habendo literisque nostris Privilegialibus inseri et inscribi faciendo, acceptare, approbare, et ratificare ac pro eisdem Civibus et Inhabitoribus dicti Oppidi Sancti Benedicti, ipsorumque posteris et successoribus universis innovando perpetuo valituras confirmare, dignemur. Quarum quidem literarum tenor talis est. In nomine Sanctae Trinitatis et Individuae Unitatis. Andreas Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriaeque Rex. In perpetuum. Munificenciae Regalis immensitas licet etiam ad extraneos bonae commendationis fragrantia dilatari debeat ad illos tamen copiosius munificentiae Dona Suae copiosius tenetur difundere. Quorum Tempora-

lium bonorum impensu sibi fideliter obsequuntur et in offerendis orationum Sacrificiis pro pace Regis ac Regni Deo iugiter ac devote famulantur. (*tenetur et offerendis orationum Sacrificiis pro pace Regis ac Regni Deo iugiter ac devote famulantur*). Cum itaque cunctarum Ecclesiarum in Regno nostro Christiano militantium illarum tamen maxime quarum Specialis Cura Iure Patronatus Nos adtrahit, Divinae pietatis intuitu curis et defectibus diligenter ac devote et circumspectore providere teneamur praesentium atque Posterorum notitiae clarescere volumus nos liberalitate Regia concessisse, quatenus cuiuscumque nationis Homines Saxones videlicet Hungari, Sclavi, seu alii ad Terram Monasterii Sancti Benedicti de iuxta Gron commorandi causa jam convenerunt vel convenire cum voluerint praerogativa eiusdem libertatis Iure perpetuo gaudeant qua hospites nostri in Pestae, Albae et Budae commorantes Authoritatis Regiae Privilegio tranquillitate perpetua perfruantur sub hiis videlicet exceptionibus, quatenus de omnibus proventibus et commoditatibus quae ad regiam iurisdictionem pertinent tam in tributis et in descensibus quam illiberis denariis et ponderibus seu aliis quibuscunque debitis quae in Regno nostro solent et etiam possent emergere nec fisco nec cuiquam hominum respondere teneantur. Sed ad Ecclesiae memorate Jurisdictionem tam in iudiciis faciendis quam in aliis quae duximus liberalitate Regia sint in perpetuum deputata verum quia quod Deo datum est Sanctum esse debet et inrevocabile ut haec a nobis in nostrorum remissionem peccatorum acquirendam Principaliter et ad honestam Abbatis eiusdem loci Thomae petitionem facta donatio per omnia successorum nostrorum tempora salva semper et inconcussa permaneat praesentem concessimus, paginam Sigilli nostri munimine in perpetuum roboratam. Datum per manus Magistri Ugrini et Aulae Nostrae Regiae Cancellarii Anno Dominicae Incarnationis Millesimo Ducentesimo XVII. Venerabili Joanne Strigoniesi Reverendo Bertholdo Colociensi Archiepiscopis existentibus, Calano Quinqueecclesiae, Desiderio Csanadiensis, Roberto Wesprimiensis, Simone Varadiensis, Petro Jauriensis, Guilhelmo Transylvaniensis, Jacobo Vaciensis, Stephano Zagrabiensis, Episcopis existentibus et Ecclesias feliciter gubernantibus Jula Palatino, Dionisio Magistro Thavernicorum et Comiti Novi Castri Capitaneo, Raphael Vayvoda, Bankone Bano, Ochuz Curiali Comite et Coeteris Comitibus Comitatus tenentibus Regni nostri Anno XIIIo. Nos igitur accepta humillima supplicatione pro parte praenotatum Civium et Inhabitorum praedicti Oppidi Sancti Benedicti nostrae modo quo supra porecta Maiestati Regia benignitate exaudita et clementer admissa praescriptas literas memorati quondam Domini Andreae Regis Hungariae non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suffectas sed omni prorsus vitio carentes praesentibus literis nostris Privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertus et inscriptus quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus quatenus eadem rite et legime existunt emanatae viribusque earum veritatis suffragatur ratas, gratas et accepta habendo si et in quantum sunt in usu praemissarum libertatum acceptavimus, approbavimus et ratificamus omniaque et singula in eisdem continentum pro memoratis Civibus et Inhabitoribus antedicti Oppidi Sancti Benedicti ipsorumque heredibus et successoribus universis innovando perpetuo valituras gratiose confirmavimus, immo acceptavimus et ratificamus et confirmavimus. Salvo

Iure alieno. Harum nostrarum quibus Secretum Sigillum nostrum quo ut Rex Hungariae utimur esset appensum vigore pro Testimonio Literarum. Datum per manus Reverendissimi Domini Nicolai Olahy Episcopi Agriensi Compatri et Consiliariis ac in dicto Regno nostro Ungariae Cancellarii nostri Fidelis nobis syncere dilecti in Arce nostra Poseniensi 20. Mensis Februarii Anno Domini 1550. Regnorum nostrorum Romani 20, aliorum vero 24. Quas nos sine diminutionem et augmento aliquali de verbo ad verbum transcribi et transveritis praesentibus literis nostris patentis inseri faciendo praefato Michaeli Kapornoky Praefecto Ecclesiae Sancti Benedicti de iuxta Gron communi Iustitiam observata Iurium eorum futura pro cautela dandas duximus et concedendas. Datum die et loco in praescriptis Anno Domini 1566 LS. Unde nos petitione praelibatorum exhibitorum vel ut iusta et legibus Regni consona admissa praesentes literas Privilegiales Transumptionales non abrasas, non cancellatas aut in aliqua sui parte suspectas verum prorsus omni vitio et suspitione carentes de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali praesentibus literis nostris inseri et inscribi faciendo sub Sigillo istius Conventus nostri usitato et authentico praelibatis Exhibitoribus Iurium eorundem ac totius communitatis antedicti Privilegiati Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron futura pro cautela necessata extradare esse duximus et concedendis communi suadente iustitia. Datum feria 6ta proxima ante Dominicam Secundam Epiphaniarum Anno Domini 1703 LS. Lecturam in conventu. Nos itaque huiusmodi humillima supplicatione praefatorum Judicis et Juratorum coeterorumque universorum Civium et Inhabitatorum saepefati Oppidi Sancti Benedicti nostrae modo quo supra porrecta Maiestati Regia benignitate exaudita clementer et admissa per insertas Literas Transumptionales confirmationales et Privilegiales non abrasas, non cancellatas, neque in aliqua sui parte suspectas sed omni prorsus vitio ac suspitione carentes praesentibus Literis nostris similiter Privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, inscriptas, quoad omnes earudem continentias clausulas et articulos eatenus quatenus eadem rite et legitime existunt emanatae viribusque earum veritas suffragatur ac si et in quantum praefati universi Cives et Incolae antelati Oppidi Sancti Benedicti in praescriptorum Indultorum et Concessionum usu hactenus fuerunt et nunc essent ratas, gratas et accepta habendo approbavimus, roboravimus ratificamus ac pro praefatis Judicem et Juratis coeterisque universis Civibus et Incolis saepememorati Oppidi Sancti Benedicti ipsorumque Posteris et Successoribus universis innovando perpetuo valituras benigne confirmavimus. Immo acceptamus, approbamus, roboramus, ratificamus et confirmavimus. Salvo Iure alieno. Harum nostrarum Secreto maiori Sigillo nostro quo ut Rex Hungariae utimur impedenti communitarum vigore et Testimonio Literarum. Datum per manus fidelis nostri nobis syncere dilecti Spectabilis ac Magnifici Comitum Nicolai Illesházy de eadem etc. In Civitate nostra Vienna Austriae die 2. Mensis Decembris Anno Domini 1714. Regnorum nostrorum etc.

Dokument č. 3: Tranzumpt Tekovskej stolice ako potvrdenie privilégia pre Hronský Beňadik z 2. marca roku 1703

Nos Universitas, Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Comitatus Bar-siensis. Damus pro memoria Quod cum Nos Feria Quinta Proxima post Domi-nicam Invocavit Anno modo currente infrascripto, hic in Oppido Kis Tapolchan pro per tractantibus et concludendis publicis Comitatum hunc nostrum concer-nentibus negotiis simul una constituti fuisset: Eorum nominibus et in Perso-nis Prudentum et Circumspectorum Judicis et Reliquorum Inhabitorum Privi-legiati Oppidi Sancti Benedicti exhibitae Nobis sunt praesentatae Certae Literae Privilegiales pro partae attracti Oppidi Sancti Benedicti a Divis condam Regni Hungariae Regibus, benigne elargita, in formaque Transumptionalium antehac nostrarum pro nunc actem sub Sigillo Venerabilis Conventus Ecclesiae Sancti Benedicti de iuxta Gron usitato et Authentico confectae, quibus mediantibus ex indulto Regio inter reliqua Libertatis sue et Praerogativae puncta ydem Oppidani remonstraverunt se... etiam de omnibus Proventibus et commoditatibus *que ad Regiam Jurisdictionem pertinent tam in Tributis et Descensibus quam illibetis Denarys et ponderibus seu alyis quibuscunque debetis quae in Regno Hungariae solent et etiam possent emergere nec Fisco Suae Maiestatis Sacratissimae Regio, nec cuiquam homi-num respondere teneri Instando coram nobis humillime quatenus Nos super praemissa Privilegiati eiusdem Oppidi Inhabitorum Exemptionis praerogativa Literis nostras Testimoniales extradare vellemus sub Sigillo istius Comitatus nostri Authentico Jurium totius praedicti Oppidi Privilegiati Sancti Benedicti Incolarum futura pro tutela necessarium extradare duximus et concedendis. Quorum instantia juxta et legitima per nos exaudita et admissa praesentes Literas nostras Testimoniales. Datum ac Generali Congregatione nostra in praescripto Oppido Kis Tapolcsan die 2 Mensis Martii Anno 1703 celebras. Testimoniales super Exemptione quo et Exemptionis Praerogativasque Privilegiorum Oppidi S. Benedicti A. 1703 emanatas. Atestatoriae. Atestatione Privilegiorum Per Judicem et Juratorum Oppidi S. Benedicti.*

Dokument č. 4: Tranzumpt konventu v Hronskom Beňadiku na privilégium pre oppidum Hronský Beňadik z 2. februára roku 1565

Nos Conventus Ecclesiae Sancti Benedicti de iuxta Gron. Memoriae commenda-mus tenore praesentium significanter quibus expedit universis. Quod circum-specti viri Georgius Kys Judex, Gregorius Barbel et Blasius Magyar cives Oppidi Sancti Benedicti de iuxta Gron in personum, nec non universae ac totius commu-nitatis et Inhabitorum praedicti Oppidi Sancti Benedicti Nominibus et Personis nostarm personaliter venientes in praesentium exhibuerunt nobis et praesentave-runt quasdam literas Transumptionales venerabilis Capituli Ecclesiae Posonien-sis patenter in papiro confectas Sigillorumque Autentico eiusdem Capituli prae-dicti a tergo tenore infrascripti Sub inserente quod easdem literas propter Loco-rum discrimina in private emergente in specie cum ipsis deferre ubisque Loco-rum Sancti Benedicti debita cum instantia ut nos easdem literas transsummi et transcribi facere et paria earundem in transumpto literarum eisdem dare digna-remur juris eorum maiorem ad cautelam quarum tenor talis est. Nos Capitulum

Ecclesiae Poseniensis memoriae commendamus per praesentes. Quod providus Joannes Ohleer in Oppido Sancti Benedicti de iuxta Gron commorans nominibus et in personis circumsectorum Civium et Inhabitorum eiusdem Oppidi Sancti Benedicti Nostram personaliter venientes in praesenciam exhibuit et praesentavit nobis quasdam literas Serenissimi Principis et Domini Domini Ferdinandi divina favente clemencia Romanorum Hungariae, Bohemiae, Dalmaciae, Croaciae, Sclavoniae, Ramae, Seruiae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Regis, semper Augustus, Infans Hispaniarum, Archiducis Austriae etc., domini Nostri clementissimi pro parte et in personis eorundem Civium et Inhabitorum Oppidi Sancti Benedicti Confirmatorum in pargameno privilegialiter confectas Sigillorumque eiusdem Domini Nostri Regis pendenti communitas petens Nos idem Joannes Ohleer Nominibus quorum supra ut easdem literas de verbo ad verbum transcribi et transsummi Transsumptumque earundem nostro sub Sigillo eisdem Civibus et Inhabitorum dicti Oppidi Sancti Benedicti Jurium eorundem futura pro cautela dare et concedere non gravaremur. Quarum tenor talis est. Nos Ferdinandus divina favente clemencia Romanorum Hungariae, Bohemiae, Dalmaciae, Croaciae, Sclavoniae, Ramae, Seruiae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Regis, semper Augustus, Infans Hispaniarum, Archiducis Austriae, Dux Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Charinthiae, Carniolae, Marchio Moraviae, Dux Lucemburgae, ac Superioris et Inferioris Silesiae, Vitembergae et Thecae, Princeps Sueviae, Comes Hobsprurgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgy et Goriciae, Landgravius Alsatie, Marchio Sacri Romani Imperii Supra Anasum Burgoviae et ac Superioris et Inferioris Lusatiae, Dominus Marchio Sclavoniae, Portus Naonis et Salinarum etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significanter quibus expedit universis. Quod pro parte et in personis Circumsectorum Civium et Inhabitorum Oppidi Sancti Benedicti de Juxta Gron exhibitae sunt nobis et praesentate quaedam literae Serenissimi quondam Principis Domini Andreae Regis Hungariae praedecessoris Nostri Bonae Memoriae in pargameno privilegialiter confectae Sigilloque eius pendenti Communitae, supra certis Libertatibus et Immunitatibus cuiuscumque Nationis hominibus Saxonibus videlicet Hungaris, Sclavis, et alii qui ad terram Monasterii Sancti Benedicti de Goron. Commorandi causa convenissent vel convenire vellent datis emmanatae tenoris infrascripti Supplicatum itaque Maiestati Nostra pro parte praefatorum Civium et Inhabitorum eiusdem Oppidi Sancti Benedicti humilliter ut easdem literas ac omnia et singula in eisdem contenta ratas, gratas et accepta habente literisque nostris privilegialibus inseri et inscribi faciendo acceptare, approbare et ratificare ac pro eisdem Civibus et Inhabitoribus dicti Oppidi Sancti Benedicti ipsorumque posteris et successoribus universis innovando perpetuo valituras confirmare dignaremur. Quarum quidem literarum tenor talis est. In Nomine Sanctae Trinitatis et individuae unitatis. Andreas dei gratia Hungariae, Dalmaciae, Croaciae, Ramae, Seruiae, Galliciae, Lodomeriaeque Rex in perpetuum. Munificenciae Regali Immensitas licet eciam ad extraneos bonae commendacionis fragrantia dilatarum debeat ad illos tamen copiosus Munificenciae dona suae copiosus teneur diffundere. Quorum Temporalium bonorum impensu sibi fideliter obsequuntur et in offerendis orationum Sacrificiis pro pace Regis ac Regni deo iugiter fa-

mulantur. Cum itaque cunctarum Ecclesiarum in Regno nostro Christiano militantium illarum tamen maxime quarum specialis cura iure patronatus Nos adtrahit divinae pietatis intuitu curis et defectibus diligenter ac devote et circumspicte providere teneamur praesentium atque posterorum noticiae clarescere volumus nos liberalitate Regia concessisse quatenus cuiuscumque Nationis homines Saxones videlicet Hungaris, Sclavis, seu aliis ad terram Monasterii Sancti Benedicti de Gron. Commorandi causa iam convenerunt vel convenire convolverint praerogativa eiusdem libertatis Jure perpetuo gaudeant qua hospites nostri in Pesth, Albae et Budae commorantes Authoritatis Regia privilegio tranquillitate perpetua perfruantur. Sub his videlicet exceptionibus quatenus de omnibus proventibus et commoditatibus quae ad Regiam Jurisdictionem pertinent tam in Tributis et indescensibus, qua in liberis denariis et ponderibus. Seu aliis quibuscunque debitis quae in Regno nostro solent et eciam possent emergere, nec fisco, nec cuiquam hominum respondere teneantur, nec ad Ecclesiae memoratae Jurisdictionem tam in Judiciis faciente, quam in aliis quae diximus liberalitate Regia sint in perpetuum deputata. Verum quia quod deo datum est sanctum esse debet et irrevocabiliter ut haec a Nobis in Nostrum Remissionem peccatorum Amore Dei principaliter et ad honestam Abbatis eiusdem loci Thomae petitionem facta donatio per omnia successorum nostrorum tempora salva semper et inconcussa permaneant praesentem concessimus paginam Sigilli Nostri munimine in perpetuum roboratam. Datum per manus Magistri Ugrini et Aulae Regiae Cancellarii Anno Domini Incarnacionis Millesimo Ducentesimo Septedecimo. Venerabili Joanne Strigoniensi, Reverendo Bertholdo Colocensi Archiepiscopis existentibus, Kalano Quinqueecclesiensi, Desiderio Chanadiensi, Roberto Wesprimiensi, Simone Vardiensi, Petro Jauriensi, Guilhelmo Transilvaniensi, Jacobo Vaciensi, Stephano Zagrabiensi Episcopis existentibus et ecclesias feliciter gubernantibus. Jula Palatino, Dionisio Magistro Thavernicorum et Comite Novi Castri, Raphael Waywoda, Bankone Bano, Ochur Curiali Comite et Ceteris comitibus Comitatus tenentibus Regni Nostri Anno XIIIo. Nos igitur accepta Humillima Supplicatione pro parte praenotatorum Civium et Inhabitorum predicti Oppidi Sancti Benedicti nostrae modo quo supra porrecta Maiestati Regia benignitate exaudita et clementer admissa praescriptas literas Memorati quondam Domini Andreae regis, non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vicio carentes presentibus literis Nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas et inscriptas, quod omnes earum contentias clausulas et articulos eatenus quatenus eadem rite et legitime existunt emanatae viribusque earum veritas suffragatur ratas, gratas et accepta habente. Si et in quantum sunt in usu premissarum libertatum, acceptamus, approbavimus et ratificavimus omniaque et singula in eisdem contenta pro Memoratis Civibus et Inhabitoribus antedicti Oppidi Sancti Benedicti ipsorumque heredibus et successoribus universis innovando perpetuo valituras gratiosae confirmavimus. Immo acceptavimus, approbavimus, ratificamus et confirmavimus. Salvo Iure alieno. Harum nostrarum quibus Secretum Sigillum nostrum, quo ut Rex Hungariae utimur est appensum vigore et testimonio literarum. Datum per manus Reverendissimi Domini Nicolai Olahi Episcopi Agriensi Compatri et Consiliarii, ac

in dicto Regno nostro Hungariae Cancellarii nostri fidelis nobis sincere dilecti in Arce nostra Poseniensi Vigesima Mensis Februarii Anno Domini Millesimo Quingentesimo Quinquagesimo Regnorum nostrorum Romani vigesimo aliorum vero vigesimo quarto. Nos igitur petitionibus praefati Joannis Ohleer Nominibus quorum supra Justis ut puta ac Juri consonis inclinati praescriptas literas eiusdem domini Regis de verbo ad verbum transcribi et transsummi ac praesentibus literis nostris patentibus sine diminutione et augmento inseri faciendo eisdem Civibus et Inhabitoribus dicti Oppidi Sancti Benedicti de juxta Gron communi iustitia suadente iurium eorundem futura pro cautela duximus concedendo. Datum feria secunda proxima posta Dominicam Sexagesimae. Anno Domini Millesimo Quingentesimo Quinquagesimo Nono. Nos itaque justis et rationabilibus petitionibus praefatorum Georgii Kys Judicis, Gregorii Barbel et Blasii Magyar Civium Nobis in ipsorum ac universorum Cohabitatorum sepedicti Oppidi Sancti Benedicti personis porrectis favorabiliter inclinati praescriptas literas non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas sed omni prorsus vicio et suspitione carentes nichil addendo nichilque diminutione de verbo ad verbum transcribi et transsummi faciendo earundemque tenorem in transsumpto praesentes literarum nostrarum patente ipsis iurium supra uberiolem ad cautelam communi iusticia suadente duximus concedendo. Datum feria sexta proxima in Festo Purificationis Beatissimae Mariae Semper Virginis. Anno Domini Millesimo Quingentesimo Sexagesimo Quinto.

Počet slov - vlastný text: 2962

Počet slov - prílohy: 3643

Počet znakov vrátane medzier - vlastný text: 22722

Počet znakov vrátane medzier - prílohy: 28402